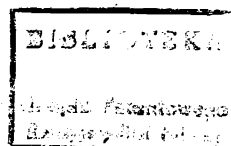

Warszawa, dnia 30 lipca 1953 r.

E06b 9/00

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 35365

Kl. 37-d, 27

Adolf Karwowski

(Falenica, Polska)

i Klara Karwowska

(Falenica, Polska)

Zasłona do okien i drzwi

Udzielono patentu z mocą od dnia 5 stycznia 1948 r.

37d, 9/00

Wynalazek dotyczy zasłony do drzwi i okien. Dotychczas znane zasłony okienne w postaci okiennic i żaluzji posiadają tę niedogodność, że zmuszają do zamykania okien, a tym samym nie dopuszczają dopływu świeżego powietrza, co daje się odczuwać zwłaszcza w lecie, a ponadto nie zabezpieczają całkowicie wnętrza mieszkania przed przenikaniem promieni świetlnych.

Niedogodności te usuwa zasłona według wynalazku, wykonana z pewnej liczby pionowo ustawionych korytek, np. z blachy, zawieszonych przesuwnie w kierunku poziomym między dwiema prowadnicami szynowymi i osadzonych jednocześnie obrotowo o pewien kąt w narządach, dających się przemieszczać wzdłuż wspomnianych prowadnic. Korytka są przy tym połączone ze sobą za pomocą dowolnego ciągu i są ustawione względem siebie tak, że częściowo wchodzi jedno w drugie, dzięki czemu promienie świetlne nie mogą bezpośrednio przenikać do wnętrza pomieszczenia, z drugiej zaś strony

dopływ powietrza nie doznaje żadnych przeszkód.

Zasłona według wynalazku jest przedstawiona schematycznie na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia widok zasłony z góry, fig. 2 — przekrój pionowy zasłony, fig. 3 — perspektywiczny widok korytek, z których składa się zasłona, fig. 4 — widok z góry odmiany zasłony według fig. 1 wraz z urządzeniem do unieruchamiania elementów zasłony, fig. 5 — widok odmiennego wykonania listwy do blokowania korytkowych części zasłony.

Miedzy dwiema prowadnicami szynowymi, przymocowanymi na stałe na odpowiednich poziomach do muru ościeżnicy okna lub ościeżnicy drzwi, a utworzonych każda np. z dwóch ułożonych w pewnej od siebie odległości kątowników 1 i 2, jest zawieszona pewna liczba korytek 3, wykonanych np. z blachy lub innego odpowiedniego materiału, przesuwanych wzdłuż tych prowadnic za pomocą wałków tocznych 4, osadzo-

nych obrotowo w klockach 5, w których dolnym otworze 6 są osadzone obrotowo dokoła ich osi czopy 7, stanowiące osie obrotu części korytkowej 3. Kątowniki 1 i 2 prowadnic szynowych łączą się ze sobą za pomocą przykrywki 9. Prowadnicę taką można wykonać w postaci płaskiego korytka z otworem szczelnym na klocek 5.

Korytka 3 są ustawione w zasłonie według wynalazku tak, że wchodzi częściowo jedno w drugie, aby uniemożliwić przechodzenie promieni świetlnych przez przestrzeń między obok siebie ustawionymi korytkami 3. Każde z tych korytek może wykonywać dwa ruchy, mianowicie poziomy ruch przesuwny wzdłuż prowadnic oraz ograniczony ruch obrotowy dokoła czopów.

Dolny czop 7 jest osadzony w sposób analogiczny, jak czop górny, z tą jedynie różnicą, że wstawiony jest w otwór 6, wykonany nie w dolnej lecz w górnej części klocka 5.

Korytka 3 mogą być ustawione w zasłonie według wynalazku bądź wszystkie jednakowo, bądź też, jak to jest uwidocznione na fig. 1 i 4, część ich, np. połowa, jest ustawiona w jednym kierunku, druga zaś połowa w kierunku wprost przeciwnym. Ta ostatnia konstrukcja pozwala na różne ustawianie odnośnych kątowników, gdyż przez odpowiednie wzajemne zsunięcie lub rozsuniecie korytek zmniejsza się lub zwiększa odległość szczelin zasłony, a tym samym reguluje się dopływ powietrza, ponadto zaś przez większe lub mniejsze przekręcenie tych elementów reguluje się dopływ światła.

Korytka 3 są połączone ze sobą za pomocą dowolnego cięgna, np. za pomocą łańcuszków, pozwalających na jednoczesne przesuwanie korytek. W celu unieruchomienia korytek, oprócz ramion *a* i *b*, przebiegających ukośnie w stosunku do prowadnic szynowych, są one zaopatrzone jeszcze w część *c*, przebiegającą prostopadle do tych prowadnic, i właśnie te części *c* są przeznaczone do wchodzenia do wykrojów 12 narządu blokującego, posiadającego postać listwy lub listew 11 (fig. 4).

Aby istniała możliwość różnego wzajemnego ustawiania korytek, listwa 11 oprócz wykrojów

12 o brzegach prostopadłych do podstawy 13 listwy jest zaopatrzona jeszcze w otwory 14 o brzegach, przebiegających ukośnie do tej podstawy.

Zastrzeżenia patentowe

1. Zasłona do okien i drzwi, znamieną tym, że składa się z pewnej liczby korytek (3), ustawionych pionowo obok siebie i zawieszonych między dwiema zamocowanymi na górze i na dole otworów okiennych lub drzwiowych poziomymi prowadnicami, wykonanymi z kątowników (1, 2), przesuwne na wałkach łącznych (4), osadzonych w klockach (5), w których dolnym otworze (6) są umieszczone obrotowo czopy (7) korytek (3), wskutek czego jest umożliwiające dowolne przesuwanie każdego korytka w kierunku poziomym wzdłuż kątowników (1, 2), jak i obrót tych korytek dokoła pionowych ich osi.
2. Zasłona według zastrz. 1, znamieną tym, że korytka (3) częściowo wchodzi jedno w drugie, wskutek czego zapobiega się bezpośredniemu przenikaniu promieni świetlnych do wnętrza pomieszczenia.
3. Zasłona według zastrz. 2, znamieną tym, że korytka (3) są połączone ze sobą za pomocą dowolnego cięgna, np. za pomocą łańcuszków (10).
4. Zasłona według zastrz. 1 — 3, znamieną tym, że posiada narząd lub narządy do unieruchomiania korytek (3), wykonane w postaci listwy (11) o wykrojach prostokątnych (12) lub ukośnych (14), lub też zarówno o wykrojach (12), jak i o wykrojach (14).
5. Zasłona według zastrz. 1 — 4, znamieną tym, że korytka (3) oprócz ramion (*a* i *b*) posiadają zewnętrzne części (*c*), przebiegające prostopadle do kątowników (1 i 2) i wchodzące w wykroje (12) lub (14) listwy (11).

Adolf Karwowski

Klara Karwowska

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

